



*ne okusam gözlerin satır olurdu
ne yazsam sana dair bir şiir*

**ne yana baksam sen,
neye elimi sürsem
sensizlik**

İBRAHİM ÜNLÜ
ŞİİR

yokluğun

sen yoksun
ellerin yine avuçlarımda
gözlerinin rengiyle sıvanır her yer
sen yoksun
yoksun da ben kiminle öpüşüyorum şimdi?
yoksun da yanımdaki arkadaş kim?
ellerimin arasındaki parmaklar kime ait
tırmık parmaklar.
yoksun da
gözlerimin rengine değen şu tarifsiz
göz rengi kimin?
ela ile kahverengi izdüşerse
açık kahverengi doğar güneş.

sen yoksun
aslında en çok şimdi varsın
çünkü ben seni en çok olmadığın zaman
düşünürüm
çünkü ben sana en çok uzaktayken hasretim
çünkü bütün kelebekler
sen yokken uçar gider yangınlara
bütün böcekler
bütün çiçekler
sen yoksun diye ceset.

her öğün seninle doyurdum karnımı
her çölde su oldun
her gölde kuğu
her saniyede seni attım
kalbimdeki potansiyelde
kronometrem seni geri sayıyor yüzyıldır.
dörtnala koştum hasretine
bir sigara yaktım gözlerindeki ateşle
senden gayrı herşeyi yaktım
bohem bir teselliydi gözlerinde aradığım
gidişin sundu bana ölümün kokteyli
önümde yalpalayan dünyanın kahpeliği
arkamda bir avuç dolusu ihanet mavisini

sen yaktun
gitmiştin
gidişin de
çok beterdi
yokluğun gibi
sensiz ne gülün rengi renkti
ne de sevincimin büyüklüğü tesirli
yol bulamadım sensiz günlerde
kedere boyandı gidişinle bu kent
Ankara, artık o eski Ankara değil
Ankara gittiğin günden beridir sefil.
sokulmuştu yüreğine şair yüreğim
gökteki her bir yıldız
gözlerini hatırlattı
sensiz hüzne kesildi
ilkbaharın açmaya hazır çiçekleri
senden sonra öğrendi insanlar
habersizce gitmeyi
ve artık senden sonra
boş takıldı hayatın üyeleri

devrildi dik duran ne varsa
tamir edildi kırık vazolar
en ufak acılar bile
teselliye dönüştü.
sen yoktun, gitmiştin
belki de hiç geri dönmeyecektin
belki de gittiğin yerde ölecektin
işte böyle karardı yaşamım
böyle bekledim gelmeni perişan
böyle ağıta alıştı dudaklarım
yokluğuna alıştı inan hasretim
usumdaki tasarılar dolaştı birbirine
istesem aşardım bu dağları
şu sonsuz gibi görünen ufukları
istesem kavuşabilirdim sana
istesem yokluğunu çıkarırdım nüfus
sayımında

bir hışımla esti rüzgar
bahane oldu kimi yaprakların ölümüne
ve kimi çiçeklerin zinasına bahane oldu
ayrılık bana sanki azrailin tekmesi oldu
hep dayandım yaramın acıyla oynaşmasına
hep ümitliydim
geleceğinden emindim
tabutunla ya da tabutsuzca
emindim, çünkü sen benim kaderimdin
alıp götürdü seni benden
uzak diyarların ayaz rüzgarı
oysa ne güzel olurdu yanımda olsaydın
masamda demli çay buğusuna karışırdı
gözlerin
bir düşünsene ne güzel olurdu
sabah uyandırırdın beni öpücüğünle
sade bir kahve fincanında
günaydınlarla doldururdum gözlerini

oysa hayaldi bunların hepsi
hepsi kaderimde yazılı
bir paragraftan ibaretti.
sen gitmiştin
geceler hep sen yoksun diye karanlıktı
üstüme üstüme gelirdi
tenha alanların sessiz soğukluğu
geçmişimin senden ibaret anıları hüzünlendi
Ay çok üzüldü berduş halime
yırttı gecenin sessizliğini
yalnızlığımın sesi...
en güzel yosmaları bile reddettim
tığış tığış yürüdü üstüme köpekler
her sokak bitiminde
bir acı bekledi beni
acı büyüdü
acılar oldu
çiçekler konuşmuyor gittin diye
gel de tamir et şunların dilsizliğini
gel de sussun artık şu sessizlik

ne yapsam boştu
neye elimi sürsem sensizlik
şakaklarımda çınladı
ayrılığının yarattığı acı
değişti manzarası denizin
sen gittikten sonra
kaydı yerküre ayaklarımın altından
yosun tuttu gözyaşlarım
sivilcelerimin nüfusu arttı
ayaklarım boşmboş sokaklarda dolaştı
sen gitmeden evvel
gönlümün en ücra boşluğunda yaşıydın
gittin, hasrete boğdun beni
gururumu kepazeleştirdin
rezilleştirdin onurumu
şimdi de önceki gibi
bütün yönlerim sana doğru.

kahr gibisinden ektim nefesimi iime
ađlamaklı oldu bomboş bakışlar
cız etti yüređi Ankara'nın
uđurlarken seni dönmeveceđin yere
ayaklarım bitkindi
sensizlik bitli
sürükledi beni ayak izlerine
sana susuzluk.
köhne bir ev gibiydim kundaklanmaya hazır
uçurum diplerinde köklenen ölüm ieđi
sensizliđin acıtan nesnesi
tuza yatırılmış bir cop
sindirilirdi özlemin bomboş sokakların
zehir zemberek akşamlarında
sende saklıydı keşfedilmeyenin rengi
senin için kaydı gökte yıldız
verde diri faylar.
ne yana baksam sendin.

sen gittin
ben gece tutkunu oldum
aşkının tiryakisi oldum
50 en romantik filmlerin katarsisi
güneşler battı ardından
tarihe geçen acılar yaşadı özlemim
sen gittin
yokluğuna itip de gittin
kederler türedi
ben yalnızlığım la dertleştım
ağladım salaklar gibi
ağladım yağmurcasına
ama hep ayakta kaldım
dağlarcasına.
sen yoktun artık
kimileri ümidini kesti senden
kimileri öldü dediler
inanmadım korkma hiçbirine
en çok da öldü diyenlere kızdım

ayrılık acısı
kavlattı kılcal damarlarımı
genlerine değin
eridi kanım
ve sensizlik çetelenip
bu şehrin
Ankara'nın kalabalık yalnızlığını
kökünden dinamitleyip üstüme devirdi.
yokluğun çok pisti.
yokluğun deprem, pandemi, tsunami
yokluğun ölüm, veba ve yokoluş.
Re-Again Big Bang.

bazı haller

yine söveceğim kuru günaydın sabahlarını
açık saçık sözlerim olacak uluorta
köpük köpük karaya vuracağım özlemimi
balina balina.

yağmur olacağım bir gün
çatlamış dudaklara yağacağım.
ekmek olacağım sonra yoksul midelere
sonra özgürlük
bir ülkenin bağımsızlığı olacağım
yine akşam olacak
yine sabah doğacak kirli pencerelerimize
sevgi olacağım bazı günler
sevgisiz bir kalbi fethedeceğim
acılar çekeceğim günlerden bir gün
yalnızlığa abone olacağım
sensizliğin ardışık günlerinde
çevremdekilere -merhaba- diyeceğim
onlara sigara tutacağım.
yorgunluğumu alacak sonra
dudaklarındaki mucize.

unutulmazlar unutulacak
fakirliđim aklıma gelecek sevinçten yana
ben umut olacađım mecburi orospulara
vitrinlerde kalacak almak istediđim lacivert
elbise
aşkla oyalayacađım kendimi
kendimi hayatın çıkmazlarıyla
her nefesim hasretinle yüklenecek
seni düşüneneceđim sonra
sevdiđimi hatırlayacađım
sarhoş olacak doğanın yeşili
mevsimler birbirine karışacak
karla güneş sevişecek
ađustosta kar yađacak örneđin
insanlar apışıp kalacak
sonra yine alışacaklar.

yokluğunun kıyısına akılacak yalnızlıđım
balina balina.

ben hasret olacađım gurbet lkelerde
yrekleri kavuran yokluk

aşk olacađım

gl olacađım salında

gl olacađım ergen bir gencin ellerinde

lkemi savunacađım namusumu savunur gibi

dudaklarına sarılacađım kucak kucak

sen, ben ve sensizlik gangbang yapacađız

lkeme acıyacađım sonra

yine senden habersiz

ieceđim dudaklarını uuđuyla

yudum yudum.

uyurken boğmak isteyeceğim gölgemi
penceresiz bir evde mahkum olacak hürriyet
denizler tuz basacak çöllerin yaralı
susuzluğuna
kuzular emanet edilecek güvenilir kurtlara
gökler siyaha bulanacak fırtına kopacağı vakit
arabalar uçurumlara düşecek ansızın
amansız bir hastalığa yakalanacak yeniyetme
aşklar
depremler olacak Ağrı dağının manzaralı
zirvesinde
Nuh gemisini park edecek buraya
balina balina.

içki bir türkü söyleyecek gözlerin
hüzünlenecek bendeki dalgınlık
benefşeler saracak ülkemin sınırını
tanklar şu bir kaç milyonluk kenti
ben bulut olacağım bazı
yağmurları saklayacağım çöllerden
gecelere armağan edilecek beyaz ne varsa
beyazlar dört bir yandan tel örgülerle sarılacak
gecelere bulaşmasın diye
ani bastıran rüzgar
toz dumana karıştıracak gençliğimizi
karambole girecek yaşımızın deliliği
ölesiye dövülecek ümitlerimizin taze piçleri
kederimiz güzel bir dişi gibi
çekici gelecek abaza mutluluklara

geniřleyecek sendeki  lkenin
samansarısı toprakları
d nyadan uzak bir yerlere
tařınacak sevdalarımız
dokunaklı bir řiirler ađlayacak duygusallıđımız
prangalara vurulacak zaten nasırlı y ređimiz
sensiz yařamak acı koyacak bize
ustura altına yatacak
Ankara'nın uzun sađlı kalabalıđı.
dođmayacak g neřimiz senin uyanmadıđın
sabahlara
senin bakmadıđın yıldızlar kayacak
senin koklamadıđın  i ekler solacak
senin olmadıđın  zg rl k, esir kamplarında
kalacak
sen olacaksın, biz de olacađız.
sen olacaksın, balina da olacak.

nerelerdesin deli kız?

manasını yitirdi artık gözlerin
gözlerinle beraber yitirildi.
şu üzerimizdeki gök kubbe
ruhum bedenimden mi bıktı ne?
yoksa ölüm ambargo mu koydu özgürlüğe?
söyle
nerelerdesin şimdi?
ben böyle mahsun ve kederliyken
ben bir simit tanesi ile paylaşıyorken
yalnızlığımı
ben bir gazoz köpüğünde
buluyorken hayatın asitli mutluluğunu
ben böyle yalnızlığıma doğacak bir güneş
sakallı bir dede beklerken geceleyin
arabalar, görkemli binalar
ve bu şehrin yalnız kalabalığı
üstüme üstüme gelir sensizken.

sen nerelerdesin, söylesene!
başka bir herifin gözlerine mi bakmaktasın
bana söylediklerini mi söylemektesin ona da?
niye konuşmuyorsun, söylesene?
yaşına mı küstün ne?
yoksa acılar bedenine mi aşına?
belediye otobüsleri kaçırır seni benden
yoksa sen mi farklısın bizlerden?

mavi bir önlük giyinmiş çocukluğum
okul yollarında gezinir aşkınla
sense gittin ve meçhule koştun
söylesene neden canın sıkkın
yoksa azraille mi bozuştun?
özleminle kavrulur gözlerinin gezindiği yerler
serabına koşar ayaklarım
seni görünce anormalleşir kalp atışlarım
nefesim daralır
felç iner kasıklarımdan bacaklarıma
yere serilir
günahkar bir geçmişin kirli çamaşırları
sen gidince sürgün edilir
neden böyle fikirlerimin mesajı?
mafya duruşlu bir acının
kara paltolu, posbıyıklı yöntemleri
çıkart karşıma neden?

hayalin Őimdi gerek bir rya
iĐ damlıyor gzlerinden aŐkımıza
her sokak, her cadde, her bulvar, her meydan
her bastığımız yer kara brnyor
karda takip ediliyor ayakizlerimiz
kpekler bizzat stleniyor bu iŐi.
yapraklar mitsiz sonbaharı bekliyor
ansızın uyanıyor insanoĐlu
hatırlıyor zamanın azami hızını
endiŐeleniyor bulutlar
llere yaĐmur yaĐacak diye
ller yaĐmura hasret diye
ller, bir kıtasını diyet veriyor yaĐmura
aĐlatıyor hainliĐin hzn
emanet ıŐıĐını arıyor aydede
dalgasını yitiriyor senin yıkanmadıĐın denizler
tuz oranı azalıyor okyanusların.

söylesene, şimdi nerelerdesin?
hangi denizin gemisindesin?
hangi geminin kaptanı ile düzüşmektesin?
hepsi birer eroyınman şu yıldızların
ve bilirim civelek bir kuşu vardır her dalın
nereye baksam turna, kırlangıç
nereye baksam gökyüzü, yıldız
nereye baksam aynamdaki sen

bekliyor az ilerde
direnemediğim şeyler
acılar bekliyor
gözlerin bekliyor
ve yalaka köpekler
her mevsim başka bir çiçek
başka bir böcek türüyor
düşüncelerim asgarîler gibi yorgun direniyor.
bir yıldız kayıyor sen yokken
bir sokak ötedeki gökten
bir araba devriliyor şarampole
eşek arıları zaptediyor gül bahçelerini..
sarı çizmeli memetler
papatyalarımızı eziyor
-sevmiyor yaprakları- ile beraber
ve biz istifimizi hiç bozmadık
putlaştık mı ne zorlara karşı?

kuru bir papatya sıkıřtırdık
řiiir defterlerimizin arasına
göl dalından hediye ettik koku demetlerini
sevdiđimizin ipekten tenine...
lale devrinden çaldık aşkın řıringalarını...
her milletten insana aşladık.
yas tutmaktadır palyaçoların makyajı
ya da nasıl anlatsam? maceraymış kimileri için
kırmızı gözlü minik tavşan avları...
nerelerdesin ey telaşım?
ey milletlerarası barışım?
aşkım, nerelerdesin, söylesene!

belli deęil sevip sevmedięin
belli deęil g zlerinin kırlanıę mevsimi
g zlerinin durup durup
 l m  d ş nd rmesi, toprak kahverengisi..
h k m s rer beynimizde acının saltanatı
bir yaz mevsiminin saklambaę akşamlarıyla
seviniriz  ocukluk sevincimizi.
bir aşk mevsiminde utanırız buluę utancımızı
ergen sivilcelerini patlatırız.
bir grup gecekond   ocuęuyla
metruk binalarda sigara i er
otuzbir  ekeriz kimbilir.

şu gökyüzü bizim gökyüzümüz değil
şu içindeki mavi hayaller
ne de şu hapishanelerde F-Tipi düşünenler
şu penceremizde duran kuşların
civıltılı gülüşleri nerede?
şu penceremizde duran sabahın
civıltılı kuşları nerede?
hala badem ağacında mı asılı yırtılan bayramlık
elbisemiz?
hale ısırgan otları arasında saklı mıdır
uzun samsun sigaralarımız?
şu ömür bizim ömrümüz mü?
patavatsız bir hainliğin kurbanı olan şu ömür.
şu isotlu gecelerde
hayallerle süslenen sevgililer nerede?
sen nerelerdesin deli kız
söylesene nerelerde?

fosil bir umut

bir güneşı doğurur
gecenin umut edilen sabahı
pencerelerde uykusuz kalır gözler
gözler ümit peşindedir.
ufacığına bile razıdırlar
yollara, ufuklara vurulur özlem
kafatasında düşünür sılaya kavuşmuşluk
bir intihar tasarlar ruhtaki karmaşa
toza dumana karışır yıllar
anılaşır aşklar
öpüşmeler
zevksiz sevişmeler anılaşır.
birden akla gelir sevdiğimin gözleri
ellerindeki sıcaklığı hissedersin
ellerinde bir an
artık bir fosildir yaşadıkların
bir napoliten şarkı.

yakışan buydu

boşuna yanıyor sokak lambaları
yıldızları söndür ey Allahım
-tasarrufu olur belki güneşin-
güneşi al elimizden
suyumuzu, aşımızı al.
cimrilik yok Esmada.
oysa biz bir posta güvercininin ayağına
bağladık
öyle uçurduk umuda, muhtaç bir ülkenin
fermanını
Allah tabiat melekleriyle yolladı cevabını
evrensel bir geceyle vahyetti
depremlerin en şiddetli ve bize en yakışanını
suç bizdeydi
biz kendimize
karanlığı yakıştırdık belki de.

bir seyahattir yalnızlık

nedir yalnızlığın güzergahı?

mavi bir kavşaktan sonra
buluşları çıkarsın
hafif yokuş yapar hava
gece olur
karanlık bir tünele girdin sanırsın
oysa akşam batmıştır
nankörleşmiştir bir nevi

süzölürsün bir güvercin gibi
kuşbakışı kente
sabah olur
tünelden çıktın sanırsın
ağlaşan bir umut gördün mü tekil?
hemen yanına gidersin.
orası duraktır
tüm yalnızlıklararası otobüsler
durur burada öylece
durmak bir statikliktir
durağanlıktır.
öyleceliktir.
gidersin biletsiz
herhangi bir yere

ol eylemi

öptükçe öpesim gelir dudaklarını
taptazeliğın çiçek kokar
tenin tenime siner
parmakizlerin kalır ruhumun görünmezliğinde
dokularımda dudaklarının derin izleri kalır.
işler heryerime başdöndürücülüğün
metrekarelerce çoğalırşın içimde
yüzümden taşarsın mutluluğu
gözyaşımı akarsın göz yatağından
sen sabah olursun
güneş olursun perde aralığından
masamda demli çay buğusu
gözlerimi geren renk olursun
geceye baktığım
yağmuru ağıladığım
yalnızlığı üşüdüğüm
ve en görölmeyecek şeyleri
gördüğüm olursun
sen aynamdaki ölü
kalbimdeki peydah olursun
aşk olursun yine

sen yine gelecekte sevdiğim olursun.
hadi koy elini avucuma
üşüdüğümü anla
yüreğime koy başını
sevdiğimi anla
gözlerime koy bakışını
yalnızlığımı anla
tenini koy tenime
ısıt beni ozon tabakanla.
hadi güneşim ol
doğ kalbimdeki bütün yönlerde
hadi ol da ne olacaksan ol
razıyım en kötü oluşumuna bile
hadi.

yanlıř sanı

herkes yařadıđımızı sanır oysa
eřiđinde bekleriz asırlardır kapıların
budarız dallanan budaklanan zamanı
atamayız üstümüzden karanlıđın gölgesini
banka kuyruklarında can verir samimi
dostlarımız

herkes yařadıđımızı sanır oysa
sınırlıdır hayallerimiz
kınlarda paslı řimdi anılarımız
yolunu kaybetmiř umut kuřumuz
tarifsiz yükseklerden bakarız
pahalı fener ıřıklarının parladıđı dünyaya
biz yařadıđımızı bile bilmeden
herkes yařadıđımızı sanır.

bakmakla yetiniriz pahalı vitrinlere
doyurmaz karnımızı cafcacflı sözler
elimizde gazeteye sarılı bir kaç ekmek
aklımızda tıka basa borç listesi
ağardı saçlarımızın karalığı
sustu deli dolu diyaloglarımız
birliğiz dedikçe tek kaldık
tek oldukça dayak yedik
düzensizliği istemedik asi olduk
herkes yaşadığımızı sandı
biz yaşamının değerini bilmedik.

herkes yaşıadıđımızızı sanır
damalı bir gömlek giyer
sabah sekiz, akşam dokuz işçiliđim
bir hüzün ordusu basar
sevincimin ülkesini
poliyanna olur bir anda yüzlerimiz
maaş günüdür o gün.
elin kahrını çeker
eli öpülesi babamın elleri
yaş elli yedi.
şimdi yetmiş üç.
herkes yaşıadıđımızızı sanır
yanlış sanıyorsunuz.

istenç I

enine boyuna
seviřmek istiyorum seninle
heryerinle seviřmek
heryerimde hissedebilmek
dudaklarının körpeliğini
avucumda bulmak istiyorum
en seviřgen coğrafyanı
seni severken unutmak istiyorum
herřeyi
kendimi bile
ölümü de unuttur hadi bana
ölümsüz kimliğinle.

istenç II

biz istemiyoruz ama
-biz kimse-
karşı çıkmak gerekiyor yine
asi olmak
boyun eğmemek düzensizliğe.
yer yer siliktir faşist sokaklarında
dövüşmek istemiyorum düzensizlikle
gözlerinden şiir çıkarmak varken
sevdiğim güzel kızın.
hörgücümde kan davaları taşımak
ve kambur birinin sancılarını
çekmek istemiyorum ömür boyu.
ben adamakıllı sarılmak istiyorum
sevdiğime ve bana el açan herkese
ben yaşamak istiyorum
düzenli bir hayatta.

istenç III

çok ince giyin ey gece
hatta giyinme istersen
sevişeceğim seninler bu gece
sızacağım odana ansızın
dolunay vakti.
sana teslim olacağım
tüm yılgın hislerimde
gece bir domaldı
yıldızları göründü abovvv.

yusuf yusuf

her an kırılacak ihtimali
en baba diri fay hatlarının
yukardakilerde
tavuk şakınlığı
ve ölüm korkusu.

ülke

gözlerin
imparatorluk.
kaşların
sur.
kirpiklerin
burç
ve bakışların
asker mızrağı.

karakter

içi titrer dışımın
dışım titrer içimde
içim titrer dışımda
içim dışım aynı
değildir bukalemun.

bir zaman öyleydi

adresim hüzün

adresim

paptya apartmanının ayaz parkı

arkadaşım,

sigaram

kağıt kalemim

ve donmuş bir gölgenin yalnızlığı.

tanımsızlık

bir kütüphanelik gözlerin
seni tanımlamak dizelerde
neden böyle biter
her kitabın sonu?
zor!
ben yazarım
çünkü ben Yazar'ım.

göl

bir dikenî ısırdır dişlerim
dudaklarıma batar gölün rengi
mecburumsun benim
en serbest saatte bile
gözlerin bakışında bir bal tadı
sen göl
göllere benze
kırmızı kırmızı göl
ağlama sakın.

bilmem ki

bilmem ki

nasıl anlatsam bunu sana

unutma

stabilize bir şeydir bu

sırdır

herkesin bildiği

-suni sevdalarla vakit geçirmek

harcım değildir-

seni sevdiğimi sana nasıl söylesem

bilmem ki.

arı şiir

öyle bir öp ki beni
kuşlar utansın
öyle bir yaşa ki haydi
ölenler utansın
öyle bir sarıl ki bana
sarmaşıklar utansın
öyle bir sev ki beni
Leyla'dır, Aslı'dır, Şirin'dir
kıskançlıktan hort diye hortlasın

inat

geveze düşlerde
kapalı durur dudaklarım
dingin olmayan
mor rujlu dudaklara inat
ve sensizliğin
kırık dökük saatlerine inat
kutlanmalıdır,
aşkımızın ulusal günleri.
belli bir saati yoktu seni düşünmenin
çiş gibi ansızın bastırırdı özlemin.

arşambayı sen almış

Fi tarihinde arşambaya bir yağmur yağmış
sonra sel olmuş o gün.

bu gün de günlerden arşamba
ama yağmur yok
doğal olarak sel de yok.

bugün yağmursuz bir arşamba
hüzün seli sokaklar
günlük güneşlik bir akşamda.

içimiz

içimiz ayrı bir dünyadır
içimiz hayallerle doludur.
farkında olmadan

gökyüzü, bulut ve güneş.
martılar uçar yüreğimizde
pahalı otomobiller
banknotlar
tatiller geçer
lüks evler ama bahçeli
belki deniz-göl manzaralı
geniş düşlerinden yüreğimizin
içimiz ayrı bir dünyadır
içimiz ayrı bir biz.

en'li şiir

en hızlı yaşanandır
en yavaş ölüm
en güzel hatırlanandır
en dar zaman
unutulan adımdır
en korkak insandadır
cesaretin en büyüğü
güzel bir hayattır
çirkin bir ecelin nedeni
en güzel gökkuşağı
yağmur yağmazken çıkandır
en büyük umut
en sürgün umuttur
ufak bir gülüş
büyük bir aşka sebeptir

kavga

hayatla uyuřamadık
kan gruplarımız farklı.

sevi IV

seni sevmek
boynumun borcu
zorluk
sensizliğin boyunduruğu.

özlem I

az rastlanılan bir özlem benimkisi
haki dağların gözlerine
bakabilme özlemi

sevi V

herkes beni sever
ünkü ben herkesi severim
bazıları beni sevmez
-bazı-ları da herkese dahil.

özlem II

bir sandalye
boş kaldı masamızda
sen yoksun diye.
her gelene -dolu- diyoruz
bir gün sen geleceksin diye.
sen ümidiyle.

sevi III

baş döndürücü bir coğrafyasında vücudunun
uyumak isterdim
yani kalbinin teras katında uyumak
ve sen uyandırmadan
vazgeçmek senden
işte sevdiklerim bunlar.

müfredat dıřı mevzular

1

müzedede ne iřim var
sekiz trilyonluk dünyada
yařamıyor muyum?

müfredat dışı mevzular

2

bebeğin ağlayan merhabasına
poposunda şaplaktır
ilk cevap
sana da merhaba.

müfredat dışı mevzular

3

ben de Ay'a giden
bir şair olarak
özleyemem mi
dünyalı sevgilimi?

müfredat dışı mevzular

4

güvercinler öpüşürler
üşüdükleri vakit.
belki de
bundan dolayı
mutlulukları
ve özgürlükleri som.

müfredat dışı mevzular

5

aramak yanlısıyım
-bulunca-
yine aramak yanlısıyım
ben düşünce yasağıyım
şair ambargosuyum.

müfredat dıřı mevzular

6

kız ocuęunun manken olabilmesi
ya da oęlanların deli yürek ihtimali
ebenin azmine baęlıdır.

müfredat dışı mevzular

7

adam gördüm iyi

adam gördüm domuz gibi

adam gördüm fransız huylu

müfredat dışı mevzular

8

herkesten habersizce
uçar gider leylekler
kısırlara çocuk bulmaya.

müfredat dışı mevzular

9

dişlerimin arasına
sıkışmış bir et parçasıydı
anlatamadıklarım
gerisi
Ankara'nın kalabalık yalnızlığı
Güven Parkı
Kuğulu Parkı
Arjantin Caddesi
Tunalı Caddesi
Karanfil Sokağı
Yüksel Caddesi
Dost Kitabevi
YKM önü.
Y kuşağı bilmez
Z kuşağı bilir
Ulus Heykel.
dediğim gibi
gerisi
Ankara'nın yalnız kalabalıkları.

müfredat dışı mevzular

10

hangi çocuk
misket oynamayı bilmez ki
ya da hangi çocuğun yoktur
uluorta bir sevdiği?
ben bilirim.
yağlı kayış
zıldırzımba
çelik çomak
sigara kağıdı
misket-kuyu
çin-çan
dızzzzz.
ve hepsini
uluorta sevdiğimle oynasım.

müfredat dışı mevzular

11

bir kız ki tüm kaldırımlarda
-önceden ayrılmış-
düşecek bir taşı var yüzükoyun
bir kız ki tüm okullarda
tüm bulvarlarda şubesi var
seni gidi seyyar kız seni.

müfredat dışı mevzular

12

yaşamak pahasına
öldürmek mi lazım
bu mu tabiat kanunu?
Adem'de mi öyle yapmış
hayır, ademler yapmış.

müfredat dıřı mevzular

13

Nuh Tufanı
bu dünyanın güsl abdesttidir.

müfredat dıřı mevzular

14

mart ayında

kazmasını küreğini yakar Serfler.

kediler anne-baba olurlar.

müfredat dışı mevzular

15

adını dağıtır aşk
kalplerdeki çekiciliğe
sanını dağıtır aşk
herkese
nasibini almayan var mı aşktan?
ekmek gibisin
gözüm gibisin ey aşk!

müfredat dışı mevzular

16

aptallıklarımız vardı bizim de değil mi?
caddesüstü flörtümüz.
ve uluorta şakalarımızın eşekliği.
türkülerimiz notalı, notasız.
aptallıklarımız mı demiştin
sevgimizin yüzelselliği.
yalanlarımızın engebesi, yükseltisi.

müfredat dışı mevzular

17

kabartma haritasını yapsalar
yalanının, ihanetin, sadakatsizliğin
hüznün, yalnızlığın....
sen doruk noktası olurdun
eşyükselti eğrilerinin.

müfredat dışı mevzular

18

sarhoş yapar insanı
şu amansız ayrılık.
o günler geldi aklıma
o bana verdiğin sözler.
dürüstlüğün geldi aklıma.
benden ayrıldın
yalanının çıktı ortaya.
My Holo.

Diğer Olasılıklar

- 2+1 Yalnızlık
- Aldatma Beni Ağlarım Yoksa
- Yalanın Satrancı
- Kem ve Küm
- Yıldızlarla Konuşmam Ondandır
- Hay Huy
- Aşktandır
- Herzevat
- Haftasonu Sensizlikleri
- Deli Saçmaları
- The Hengame
- Bir Yalanın Öyküsü
- Sevdagen
- Süet Hayaller
- Ah Bir Anonim Olmak
- Haki
- Lüks Tripleks Katarsis Melankoli

- İrrasyonel Sözler
- Yabancı Şiir Gecenin Rahminde Yakılmalı
- Yürek İnfarktı
- Şuh
- Üç Ortalı Kareli Edebiyat Defteri
- Turuncu
- Üçüncü Dereceden Seveda
Levazımatı ya da Yalnızlık Tasnif
Bürosu
- Paranoya Mine'l-Aşk
- Haydi Sen Gel, Gelmediğin Günleri
Çağırma!
- Kelebek Yürür, Tırtıl Uçar
- Düşerimde Çırılçıplaksın, Yanımda
Giyinik